

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. Ловеч, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20234310200407 по описа за 2023 година

С наказателно постановление № 35-0001706/10.04.2023 година на Пенчо Василев Камарашев – Директор на РД „АА” гр. Плевен, определен от Министъра на МТТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАвП; чл.189, ал.12 от ЗДвП и чл.47, ал.2 от ЗАНН, е наложена на ***** ЕИК ***** представлявано от Н. Г. А., гр. Ловеч, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.96г, ал.1 от ЗАвП – имуществена санкция в размер на 3000,00 лева, за това, че на 21.03.2023 г., около 12:30 часа в 00"АА" гр. Ловеч, при извършване на комплексна проверка на фирма ***** притежаваща лиценз на Общността №24528 от 28.04.2022 г. за извършване на превоз на товари е констатирана, че: Лицензирания превозвача е допуснал извършване на превоз на товари на 08.11.2022 г. с маршрут на движение гр. Ловеч - гаража - с. Соколово - гр. Ловеч гаража, видно от пътен лист серия ВА №192135 с водач Н. Г. А. ЕГН:*****, който не отговаря на изискванията за психологическа годност - определени с чл.152, ал.1, т.2 от ЗДвП - няма издадено удостоверение за психологическа годност - видно от справка от електр. регистър на ИА"АА" гр. София от 21.03.2023 г., с което виновно е нарушил чл.7а, ал.2, пр.3 от ЗАвП. АНО е посочил, че на основание чл.52, ал.4 от ЗАНН, след като е проверил акта с оглед неговата законосъобразност и обоснованост, и след като е преценил събраните доказателства, и предвид тежестта на нарушенията, наличието на подбуди за извършването им и целите на чл.12 от ЗАНН е намерил, че не е приложима нормата на чл.28 от ЗАНН.

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят ***** ЕИК ***** представлявано от Н. Г. А., гр. Ловеч, който го обжалва в срок, и излага, че в обжалваното от него наказателно постановление не са посочени конкретните законови разпоредби, които е нарушил виновно като водач, а е направено необосновано твърдение, че не отговаря на изискванията за психологическа годност, което се подкрепяло от направената

на 21.03.2023 г. проверка в електронния регистър на Агенцията. Сочи, че още при съставяне на АУАН, както и в НП не са посочени коректно нарушените законови разпоредби по чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Сочи, че с твърдението си, че не отговарям на изискванията за психологическа годност, тъй като няма издадено удостоверение, наказващия орган е допуснал нарушение на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като не е направено никакво описание на нарушението, като липсвали дори данните за превозното средство, както и че е имал удостоверение с пореден номер P034867 на 15.05.2012 г., което е било валидно до 23.04.2017 г., а в системата на Агенцията стои със статус „блокирана“, но, че не бил отбелязан като установен в системата този факт, а като такъв била възприета липсата на издадено такова. Излага, и че наред с това като основание за издаване на процесното НП е посочена разпоредбата на чл. 96г, ал. 1 от ЗАвПр, като в същата се съдържа предложение първо, касаещо назначаване на работа на водач, който не отговаря на изискванията на закона и подзаконовите нормативни актове, докато приетата за установена фактическа обстановка предпоставяла извод за наличието на хипотезата на чл. 96г, ал. 1, пр. 2 от ЗАвПр, отнасяща се до допускане водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. Счита за незаконосъобразен и фактът, че наказващият орган за първи път посочва нормата на чл.96г, ал.1 от ЗАвПр в НП, като санкционна, а че съгласно чл.42, ал.1, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН както в акта, така и в НП следва да бъдат посочени законовите разпоредби, които са нарушени. Сочи и че, в сила от 21.10.2022 г. е влязло в сила изменение на чл.8, ал.2 от Наредба №36/15.05.2006, като според новата разпоредба удостоверенията за психологическа годност са безсрочни. Излага, че разпоредбата действа занапред, което не променя факта, че към дата на извършване на превоза 08.11.2022 г. и датата на извършване на проверката 21.03.2023 г. не е имал валидно удостоверение за психологическа годност, но счита, че е налице основание за прилагане на чл.3, ал.2 от ЗАНН, тъй като до влизане в сила на настоящето НП е приета законова промяна, която е по-благоприятна за него. Излага, че процесното НП е порочно и предвид на това, че наложената санкция на юридическото лице е за това, че последното като работодател е допуснало осъществяване на автомобилен превоз на товари при липса на документ, удостоверяващ психологическата годност на водача, а че съгласно чл. 10 от ЗАНН допустителите - тези, които пряко не извършват, но допускат извършването на нарушението се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. Излага, че доколкото допустителството представлява непопращане на извършване на нарушение от друго лице, то юридическо лице не може да носи отговорност за допустителство, тоест за непопращане на извършването на нарушение. Излага, че такава отговорност би могъл да носи, съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗАНН ръководителят на юридическото лице, но като физическо лице, който може да бъде санкциониран за нарушения, допуснати от негови подчинени. Сочи и че, националното право влиза в колизия с правото на Европейския съюз по сходни казуси, в който смисъл цитира съображение 9 от Преамбюла на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, който указвал, че доказателство за наличие на съответствие на водачите на

превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или стоки с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство, следва да се предоставя, когато свидетелството се издава, както и периодически след това. Излага, че този редовен контрол съобразно националните правила за съответствие с минималните стандарти ще допринесе за свободното движение на хора, ще избегне нарушаването на конкуренцията и ще осигури съобразяване на специфичната отговорност на водачите на такива превозни средства. Сочи, че в Преамбюла било посочено, че на държавите-членки следва да се позволи да налагат медицински прегледи като гаранция за спазване на минималната гаранция за физическа и умствена годност за управление на други МПС, които прегледи следва да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление и поради това да се определят от срока на валидност на свидетелството. Сочи, че психологическата годност, вместо да бъде само предпоставка на правоспособността за управление МПС от съответната категория, е въздигната в Наредба 36/15.05.2006г., в отделно, паралелно съществуващо юридическо качество, а от друга страна, налагането на по-строги минимални стандарти за психологическата годност на българските професионални водачи ги поставя в по-неблагоприятно положение, което противоречи на целта за избягване на неравни условия на конкуренция за тези водачи, която Директива 2003/59/ЕО се стреми да гарантира. С оглед на гореизложеното моли да се отмени обжалваното НП. Алтернативно моли съда да приеме, че веднага след проверката се е снабдил с изискуемото се удостоверение за психологическа годност №820895/10.04.2023 г., което е щяло да се случило и ако АНО само го е бил предупредил, а не да прилага бланкетно нормата на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Издателят на обжалваното НП – директора на РД „АА” гр. Плевен, редовно призован, не изпраща представител.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите Д. П. И. и И. Ц. М., от изложеното от жалбоподателят, в жалбата против обжалваното НП, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 21.04.2023 г. бил съставен акт с бл. №329927 за установяване на нарушение от св. Д. П. И. в присъствието на св. И. Ц. М., ***** ЕИК ***** представлявано от Н. Г. А., гр. Ловеч, за това, че 21.03.2023 г., около 12:30 часа в 00"АА" гр. Ловеч, при извършване на комплексна проверка на фирма ***** притежаваща лиценз на Общността №24528 от 28.04.2022 г. за извършване на превоз на товари е констатирана, че: Лицензирания превозвача е допуснал извършване на превоз на товари на 08.11.2022 г. с маршрут на движение гр. Ловеч - гаража - с. Соколово - гр. Ловеч гаража, видно от пътен лист серия ВА №192135 с водач Н. Г. А. ЕГН:*****, който не отговаря на изискванията за психологическа годност - определени с чл.152, ал.1, т.2 от ЗДвП - няма издадено удостоверение за психологическа годност - видно от справка от електр. регистър на ИА"АА" гр. София от 21.03.2023 г., с което виновно е нарушил чл.7а, ал.2, пр.3 от ЗАвП. С акта са иззети като доказателства: справка от електронния регистър на ИА АА гр. София от 21.03.2022 г., пътен лист Серия ВА, №192138/27.11.2022 г. В акта е вписано в графа

възражения „Не“. В законоустановения срок не е представено от нарушителят възражение. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима.

Съдът намира, че в случая АУАН е съставен от св. Д. П. И. за когото не се спори, че към датата на съставяне на АУАН е изпълнявал длъжността инспектор към РД „АА“ гр. Плевен, и като такъв се явява длъжностно лице по смисъла на чл.91 от ЗАвП. Нормата на чл.92 от ЗАвП, регламентира, че при изпълнение на задълженията си по [чл. 91](#) длъжностните лица извършват проверки и съставят актове за констатираните нарушения, поради което направеното възражение за липса на компетентност на актосъставителят се явява неоснователно. НП също е издадено от компетентно лице, в случая от Пенчо Василев Камарашев – Директор на РД „АА“ гр. Плевен. От приобщените по реда на чл. 281 от НПК писмени доказателства се установява и че административно - наказващия орган е определен за такъв от Министъра, поради което и в тази насока направените възражения се явяват неоснователни.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че нарушението е констатирано въз основа на извършена комплексна проверка на ***** ЕИК ***** представлявано от Н. Г. А., гр. Ловеч от служители на РД АА гр. Плевен АУАН е съставен в съответствие с нормата на [чл. 40, ал.1 ЗАНН](#), в присъствие на представляващия наказаното дружество и на свидетеля, който е присъствал при установяване на нарушението.

Съгласно чл.96г, ал.1 от ЗАвП - "Който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с [този закон](#) и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лева".

От събраните по делото доказателства - справка от електронния регистър на ИА АА гр. София от 21-03.2023 г. за психологическите изследвания на водача Н. Г. А., пътен лист Серия ВА, №192138/27.11.2022, удостоверение за психологическа годност №820895, издадено на 10.04.2023 г., както и от показанията на разпитаните по делото свидетели Д. П. И. и И. Ц. М., се установява, че в хода на извършена от двамата свидетели комплексна проверка на жалбоподателят ***** гр. Ловеч, ЕИК ***** представлявано от Н. Г. А., било установено, че дружеството е допуснало на дата 08.11.2022 г. да се извърши превоз на товари от водача Н. Г. А., който водач към тази дата не е отговарял на изискванията за психологическа годност по смисъла на наредбата към [чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#).

От представените доказателства съдът приема за безспорно, че към дата 08.11.2022 г.

лицето Н. Г. А., ЕГН ***** не е притежавал валидно удостоверение за психологическа годност.

Не е налице спор между страните, че жалбоподателят "***** гр. Ловеч, ЕИК ***** представлявано от Н. Г. А., към датата на която е извършена проверката, както и към датата на която се твърди, че е извършено нарушението е притежавало лиценз на Общността №24528/28.04.2022 г. за извършване на превози на товари, както и не се оспорва обстоятелството, че на 08.11.2022 г. дружеството е извършило превоз на товар с маршрут гр. Ловеч- гаража – с. Соколово – гр. Ловеч – гаража с водач Н. Г. А., който не е притежавал удостоверение за психологическа годност, с което е нарушено изискването на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАВП.

Съдът намира обаче, че в съставения АУАН не е посочено, какво МПС - товарен автомобил е управлявал водача на дата 08.11.2022 г., когато се твърди, че е извършено нарушението, изразяващо се в осъществяване на автомобилен превоз на товари, без удостоверение за психологическа годност, което води до нарушаване на нормата на чл.42, ал.1, т.4 от ЗАНН, тъй като не са посочени в достатъчна степен обстоятелствата при които е извършено нарушението. Същевременно това нарушение е пренесено и в издаденото НП, което от своя страна е довело до нарушаване на нормата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като направеното описание на нарушението е непълно, предвид на това, че не са посочени в достатъчна степен обстоятелствата при които се твърди, че е извършено нарушението. Така констатираното нарушение е съществено, тъй като е довело до нарушаване на процесуалните права на наказаното дружество да разбере, какво нарушение му се вменява, че е извършило, като само то е достатъчно да се отмени обжалвания акт като незаконосъобразен.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че от една страна НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка, което е довело до непосочване на обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението, а от там и до допускане на съществено нарушение на процесуалните правила. От друга страна, макар безспорно да се установи по делото, че Н. Г. А. към дата 08.11.2022 г. не е притежавал валидно удостоверение за психологическа годност, съдът приема, че не е налице нарушение и наложената с наказателното постановление санкция е незаконосъобразна по следните съображения: Въпреки, че не е посочено в АУАН и издаденото НП водачът Н. Г. да е притежавал валидно свидетелство за управление, предвид липсата на констатация за допуснато и такова нарушение, съдът намира, че същия е притежавал валидно свидетелство за управление, което му е давало право да управлява моторно превозно средство на територията на Република България. Съгласно приетите принципи на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелствата за управление на превозни средства, за целите на пътната безопасност са определени изисквания за издаване на свидетелства за управление на МПС, които са хармонизирани и включват проверка на знанията, уменията, поведението, физическата и умствената годност за управление на превозни средства. Доказателство за наличие на съответствие на водачите

на превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или на стоки с тези изисквания за физическа и умствена годност се представят при издаване на свидетелството за управление на МПС и при подновяването му, което означава, че притежателите на валидни свидетелства за управление на МПС са доказали своята физическа и психологическа годност за управление на МПС от съответната категория. Съдът отчита, че с официално писмо от 15.07.2021 г. Европейската комисия, позовавайки се на правилата от [Директива 2006/126/ЕО](#) и [Директива 2003/59/ЕО](#) призовава България да премахне изискванията към професионалните водачи да представят свидетелство за психологическа годност в допълнение към свидетелството им за управление на МПС. Комисията е посочила, че в България от професионалните водачи на камионите и автобусите се изисква да представят на контролните органи свидетелство за психологическа годност, в допълнение към свидетелството си за управление на МПС, но това противоречи на [Директива 2006/126/ЕО](#) относно свидетелства за управление на превозни средства, която определя условията за издаване, подновяване или замяна на европейски свидетелства за управление на моторни превозни средства и на минималните стандарти за физическа и психологическа годност. Психологическата годност на притежателите на свидетелства за управление, които упражняват дейност като професионален водач, вече е установена при издаването и подновяването на свидетелството за управление. Няма причина да се предполага, че професионалните дейности по управление на превозни средства пораждат конкретни опасения за пътната безопасност, които предвиденият в [Директива 2006/126/ЕО](#) преглед за психологическа годност не може да разсее. Освен това налагането на по-строги минимални стандарти за психическа годност на българските професионални водачи ги поставя в по неблагоприятно положение и това противоречи на целта за избягване на неравни условия на конкуренция за тези водачи, която [Директива 2003/59/ЕО](#) се стреми да гарантира. Въз основа на това Европейската комисия е счела, че свидетелството за психологическа годност, което се изисква за професионалните водачи, противоречи на [Директива 2006/126/ЕО](#) и [Директива 2003/59/ЕО](#) и е предоставила на страната ни срок за предприемане необходимите мерки. При така установените факти, следва да се приеме, че след като водачът Н. А., е имал валидно свидетелство за управление на МПС от нужната категория, той е отговарял на изискванията за психологическа годност. Поради това е неправилен изводът, че превозвачът ***** гр. Ловеч, ЕИК ***** представлявано от Н. Г. А. е допуснал нарушение на изискванията на закона и е извършил международен превоз на товар с водач, който не отговаря на изискванията за психологическа годност и наложената на основание [чл. 96 г, ал. 1 от ЗАВП](#) имуществена санкция в размер на 3000. 00 лв. е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Въпроса за разноските не следва да се обсъжда, тъй като такива не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.1 от ЗАНН.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 35-0001706/10.04.2023 година на Пенчо Василев Камарашев – Директор на РД „АА” гр. Плевен, определен от Министъра на МТТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАВП; чл.189, ал.12 от ЗДвП и чл.47, ал.2 от ЗАНН, с което е наложена на ***** ЕИК ***** представлявано от Н. Г. А., гр. Ловеч, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.96г, ал.1 от ЗАВП – имуществена санкция в размер на 3000,00 лева, за нарушение на чл.7а, ал.2, пр.3 от ЗАВП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Ловеч в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____